

Purtarea măştii în spații publice închise nu are amendă în Legea 55/2020, iar în cele publice deschise nu este obligatorie

Articolul 66, lit. a) din Legea nr. 55/2020, care prevede sancțiuni contravenționale (amenzi) pentru nerespectarea măsurilor de prevenire a COVID, trimite la art. 65 lit. h), care sancționează, **la modul general**, nerespectarea de către persoanele fizice a măsurilor individuale de protecție a vieții stabilite conform art. 5, alin. 2, lit. d) din lege, **fără a enumera aceste măsuri individuale**.

Articolul 5, alin. 2, lit. d) din Legea nr. 55/2020 prevede, **la fel de vag**, ca măsuri pentru asigurarea rezilienței comunităților: “măsuri de protecție a vieții și pentru limitarea efectelor tipului de risc produs asupra sănătății persoanelor, inclusiv instituirea carantinei și izolării la domiciliu”, **fără a menționa purtarea măştii**.

Niciunul dintre aceste două articole de lege nu se referă clar, precis și distinct la purtarea măştii în spațiu închis sau deschis. Purtarea măştii în anumite spații închise, este prevăzută de articolul 13, **la care nu face trimitere art. 66, când dispune amenzi pentru nerespectarea măsurilor de prevenție.**

Alin. 64 din Decizia nr. 457/2020 a CCR decide că, pentru a fi respectată, o lege trebuie să fie foarte clară, precisă și previzibilă, “așa încât destinatarii să își poată adapta corespunzător conduita”.

Legea nr. 55/2020 nu prevede clar, precis și previzibil, o sancțiune pentru nepurtarea măştii în spații publice închise, deci nu există amendă pentru refuzul de a purta mască în spațiile publice închise din art. 13.

Art. 13 al Legii nr. 55/2020 nu prevede nicăieri obligativitatea purtării măştii în spații publice deschise, motiv pentru **care hotărârile de guvern sau ale autorităților locale sau sanitare, care sunt doar norme de punere în aplicare a legii, nu pot adăuga la lege.**

Decizia nr. 457/2020 prevede că doar prin lege a Parlamentului se poate decide cadrul legal al măsurilor de protecție, mai ales când e vorba de restrângeri ale drepturilor și libertăților cetățenești.

Prin urmare, decizia de a impune purtarea măștii în exterior prin anexe ale unor hotărâri de guvern: Anexa 2 a HG 782/2020 sau Anexa 2 a HG 856/2020 sau decizii ale unor autorități locale sau sanitare (de genul HCNSU) **excede cadrului legal stabilit de Legea nr. 55/2020 și este nelegală**, iar **purtarea măștii în spații publice deschise nu este fi obligatorie pe actualul cadru legal**.

Iată pasajul din Decizia nr. 457/2020 a CCR, cu privire la nevoia ca legea să fie clară, predictibilă și previzibilă. Decizia CCR este în acord cu practica europeană în materie

*Decizia nr. 457/2020 a CCR, alin. 64: În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a subliniat că art. 1 alin. (5) din Constituție consacră principiul respectării obligatorii a legilor. **Pentru a fi respectată de destinatarii săi, legea trebuie să îndeplinească anumite cerințe de precizie, claritate și previzibilitate, astfel încât acești destinatari să își poată adapta în mod corespunzător conduita.** De principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate, care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist, să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010; Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011; Decizia nr. 662 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015).*

Respectarea legilor este obligatorie, însă nu se poate pretinde unui subiect de drept să respecte o lege care nu este clară, precisă și previzibilă, întrucât acesta nu își poate adapta conduita în funcție de ipoteza normativă a legii. De aceea, legiuitorul trebuie să manifeste o

deosebită atenție atunci când adoptă un act normativ (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014). **O dispoziție legală trebuie să fie precisă, neechivocă, să instituie norme clare, previzibile și accesibile, a căror aplicare să nu permită arbitrarul sau abuzul** (Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015).